

โครงการนวัตกรรมทางสังคมเพื่อการพัฒนาเมืองและชนบทที่ยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาแนวทางการพัฒนาเมืองและชนบทในลักษณะของสหสาขาที่จะนำไปสู่การลดช่องว่างระหว่างเมืองและชนบท
- 2) กำหนดบทบาทการลงทุนทางสังคมของภาคส่วนต่างๆ ได้แก่ ภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น ตลอดจนภาคเอกชนและชุมชนอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และ
- 3) ประเมินสถานะความเชื่อมโยง และการใช้ประโยชน์ของทุนทางสังคม กับทุนทางปัญญาเพื่อนำไปจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการเสริมสร้างความสมดุล และการใช้ประโยชน์ของทุนทั้ง 2 ที่เป็นรูปธรรม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาที่ยั่งยืนของสังคมไทย

การวิจัยนี้ได้ทบทวนแนวคิดทางทฤษฎีและวรรณกรรมปริทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับทุนทางสังคมและทุนทางปัญญา รวมถึงทบทวนและการวิเคราะห์นโยบายและแผนพัฒนาชุมชนภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 ถึง 10 วิเคราะห์บทบาทการลงทุนด้านสังคม บทเรียนจากชุมชนประเทศญี่ปุ่น และศึกษาในชุมชนพื้นที่เป้าหมายพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 5 แห่ง ครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ

ผลการวิจัยได้ข้อค้นพบว่า การพัฒนาเมืองและชนบทอย่างยั่งยืนควรมีการเชื่อมโยงใน 3 มิติหลัก ได้แก่ 1) การเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจ 2) การเชื่อมโยงด้านสังคม และ 3) การเชื่อมโยงด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งการเชื่อมโยงเมืองและชนบทจำเป็นต้องอาศัยทุนทางสังคมและทุนทางปัญญา เพื่อสนับสนุนให้เกิดทุนมนุษย์ มีจิตสำนึกร่วม และเกิดความร่วมมือกันในการบรรลุเป้าหมาย อีกทั้งชุมชนต้องมีการเชื่อมโยงกับชุมชนอื่นๆและภาคส่วนต่างๆ ทั้งในด้านงบประมาณและบุคลากรจากภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการวิจัย ความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตในชุมชน และมีการเชื่อมโยงระหว่างชุมชนที่อ่อนแอกับชุมชนที่เข้มแข็งผ่านกระบวนการเรียนรู้จากความสำเร็จ

The study of Social Innovation for Sustainable Urban and Rural Development has three objectives: 1) to study the interdisciplinary methods for urban and rural development in order to reduce the gap between urban and rural areas; 2) to assign the role of appropriate and efficient social investment of various stakeholders including local and central governments, the private sector and communities; and 3) to assess the linkages and uses of social capital and intellectual capital in order to provide suggestions on policy implications so as to strengthen the balance and uses of both capitals in practice consistent with the social transformation and the sustainable development of Thai society.

This research reviews theoretical concepts and literature related to social capital and intellectual capital. It also examines and analyzes policies and community development plans under the First to the Tenth National Economic and Social Development Plan, analyzes the role of social investment and lessons from Japanese communities and studies 5 targeted community areas covering all regions in the country.

The findings are as follows. Sustainable urban and rural development ought to link 3 major dimensions: 1) economic linkages, 2) social linkages, and 3) environmental linkages. The urban and rural linkage requires the reliance of social capital and intellectual capital in order to support the existence of human capital, to have collective consciousness, and to create collective action for target achievement. In addition, communities must have linkages with other communities and stakeholders in various aspects such as budget and human resources from government and the private sector for supporting research, knowledge and modern technology in order to adjust appropriately with the way of community life and to have linkages between weak and strong communities through learning from success.